

מצוות פורים

שוע"ר סי' קסח

ט פת הבאה בכיסנין ... ובכלל זה מה שעושים בפורים עיסה רחבה וכפולה וממלאים אותה בשומשמין ... מברכין עליו בורא מיני מזונות.

י וכל זה כשהמילוי הוא מפירות וכיוצא בהם ... אבל אם המילוי הוא מדברים שדרך בני אדם לקבוע סעודה עליהם ללפת בהם את הפת כגון בשר ... אין מילוי זה מוציא את הפת הממולאת בו מתורת לחם גמור ... ויש אומרים שאין חילוק בין מילוי פירות למילוי בשר וגבינה וכיוצא בהם ולעולם מברך בורא מיני מזונות.

סדר ברכת הנהנין פ"ב

(ז) פת הבאה בכיסנין ... ואין בכלל זה עיסה הממולאת בשומשמין שעושין בפורים במדינות אלו שאין עיקר עשייתם לעדון ותענוג אלא למזון ולהשביע.

(ח) במה דברים אמורים כשהמלוי הוא ממיני מתיקה או מיני פירות הנאכלין לעדון ותענוג ולא למזון ולהשביע וגם אין דרך רוב העולם ללפת בהם הפת אבל אם המילוי הוא מבשר ... אין המילוי מוציא הפת מתורת לחם גמור ומברכין עליה המוציא וברכת המזון בכזית.

שוע"ר סי' קפח

יז ויש אומרים שבראש חודש חנוכה ופורים הואיל ואין בהם תוספת מחול על הקדש אינו מזכיר מעין המאורע אחר שיצא היום.

שוע"ר סי' תכט

א חכמים הראשונים תקנו בזמן שבית המקדש היה קיים שיתחילו הדרשנים לדרוש ברבים הלכות הרגל שלשים יום לפני הרגל דהיינו שמפורים ואילך ידרשו הלכות פסח.

שו"ע או"ח סי' תרצא

א וביום אינו חוזר ומברך שהחיינו. הגה. וי"א אף ביום מברך שהחיינו. וכן נוהגין בכל מדינות אלו.

מ"א סי' תרצב

א ושהחיינו, ויכוין בברכת שהחיינו גם כן על משלוח מנות וסעודת פורים שהם גם כן מצות (שלי"ה), ונראה לי דיכוין זה בברכת שהחיינו דיום כי זמנם ביום. ונ"ל דמי שאין לו מגילה לא יברך שהחיינו על משלוח מנות וסעודה דזהו דבר הנוהג בכל יום ובכל שבת ויו"ט דהא לא תקנו כלל ברכה עליהם.

שו"ע סי' תרצה

א סעודת פורים שעשאה בלילה לא יצא ידי חובתו.

ב חייב אינו לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי. הגה, וי"א דא"צ להשתכר כל כך, אלא שישתה יותר מלימודו וישן, ומתוך שישן אינו יודע בין ארור המן לברוך מרדכי ... ורוב הסעודה צריכה להיות ביום, ולא כמו שנוהגין, להתחיל סמוך לערב ועיקר הסעודה הוא ליל ט"ו ... טוב לעסוק מעט בתורה קודם שיתחיל הסעודה, וסמך לדבר ליהודים היתה אורה ושמחה, ודרשינן אורה זו תורה.

ד הגה, ויש לשלוח מנות ביום ולא בלילה.

מ"א שם

יג לשלוח מנות ביום, והוא הדין מתנות לאביונים.

פסקי הסדור – סדר קריאת המגילה

אין מברכין שהחיינו אלא בלילה ולא ביום.

שו"ת צמח צדק או"ח סי' ג אות ט

אלא שמצאתי להאלי רבא סי' כ"ב שמחמת גמי' זו חילק בין ברכת שהחיינו לשאר ברכות, דלא אמרינן ספק ברכות להקל בברכות שהחיינו. ולפענ"ד יש לתמוה על חילוק זה דהא בשי"ע סי' רכ"ה סי"ה פסק אם בירך שהחיינו על ענבים כשישתה יין חדש אינו חוזר ומברך ... הרי דגם בשהחיינו אמרי' ספק ברכות להקל. וכן משמע עוד שם סי' רכ"ה בכמה דינים ... ועיין בטור ובב"י סי' ת"ר משמע דגם בברכת שהחיינו יש חשש איסור ברכה שא"צ לברך מספק.

שו"ת צמח צדק או"ח סי' קיד

בסדר קריאת המגילה כתב אאזמו"ר נ"ע דאין מברכין שהחיינו אלא בלילה ולא ביום. והגם כי מי אני לעורר על דבריו הקדושים מכל מקום תורה היא כו' ... גם לו יהא זה ספיקא דדינא הוכיח האליה רבא סי' כ"ב מן הש"ס דברכות (דף ס') דשאני ברכות שהחיינו דאינו עובר על לא תשא.

[זה הועתק מספרו של הרב שי' שכתב עליו בשנת תרכ"ד, ומ"מ לא עשה מעשה כדבריו, אך בהיותי בליובאוויטש בשנה זו תרכ"ה, הגידו לי רבים נאמנים שכן עשה מעשה וצוה לברך שהחיינו גם בבוקר].